

#SIELUNSOPUKOITA

SUSANNA
JUSSILA

Sielun
VOIT OLLA
sopu
SÄRÖILLÄ
koita
JA

SILTI
SÄIHKYÄ

Helsingissä Kustannusosakeyhtiö Otava

S I N Ä I H A N A ,

kiitos, että olet tarttunut tähän kirjaan. Runoillani kutsun sinua pysähtymään itsesi äärelle ja antamaan mahdollisuuden sille, että jotakin syvällä sisälläsi liikahdaa. Kutsun sinua sielusi sopukoihin, omaan ytimeesi, paikkaan, jossa syvin minä asustaa.

Haluan puhua sanoilla, jotka liikuttavat tunteita ja toisinaan osuvat kipeästi. Haluan kutsua sielua esiin, sillä sielu on niin helppo unohtaa. Sen voi kaiken kiireen keskellä sivuuttaa ja jättää oman onnensa nojaan odottamaan rauhallisempia aikoja. Sen päälle voi kasata vuosikaupalla peittäviä, hyvältä näyttäviä, mutta ontolta tuntuja kerroksia. Sen voi tietoisesti hiljentää ja kuunnella sen sijaan kaikkia muita ympärillä olevia ääniä, jotka tuntuvat tietävän vastauksen paremmin kuin sinä.

Omaa sielun ääntään voi pelätä, vähätellä, syyttää ja hävetä. Tiedän, koska olen kokenut kaikkea tätä. Mutta voi olla toisinkin. Kun sielun sopukoitaan ryhtyy uteliaasti mylläämään, kolo kololta ja mytty mytyltä, alkaa pinnan alta ennen pitkää paljastua jotain, mikä on ehkä ollut hukassa – omaa aidointa sinua.

Vaikka oman sisimmän tutkailu on toisinaan raskastakin, haluan runoillani muistuttaa kaikkein arvokkaimmasta: Säröjen lomasta pilkistää aina myös valon säihkettä. Jotain, jota kohti kävellä.

Olen koonnut tähän kirjaan runojani, joissa syvimät säröt ja kirkkain säihke kulkevat käsi kädessä.

Olen sallinut ne itselleni ja toivon, että sinäkin voit tehdä niin.

Sieluni sopukoista, *Susanna*

P S Kirjan sivuilta löytyviä runoja saa jakaa ja lainata sosiaalisessa mediassa nimeni kera. Saat myös ottaa runoista valokuvia ja jakaa niitä Instagramissa. Tägääthän myös tilini @S I E L U N _ S O P U K O I T A . Kiitos <3

säröjä

MITÄ RAJUMMIN
ELÄMÄ ON KÄSITELLYT,
SITÄ HELLEMPI PITÄÄ
ITSELLEEN OLLA.

- *armollisuus*

#SIELUNSOPUKOITA

Yksi.
Hetki.
Kerrallaan.
On joskus
ainut tapa
pitää sisimpänsä
raiteillaan.

#SIELUNSOPUKOITA

Ei siitä kannata syyttää itseä, että toisinaan elämässä on vain pakko selviytyä. On kasvatettava kovempi kuori, jotta saa pidettyä palasensa kasassa. On vain jaksettava. Mentävä eteenpäin päivä ja hetki kerrallaan, kunnes on turvassa. Ei silloin ole varaa miettiä syntyjä syviä. Kuinka pahasti on rikki tai miten kaukana ehjästä, on siinä hetkessä yhdentekevää. Vasta etäisyyden päästä on mahdollista katsoa mennyttä uudelleen, osoittaa sormella karttaa ja todeta, tuossa kohtaa olisin voinut hellittää. Tuossa pyytää apua. Todellisuudessa teit kaiken sen, mihin pystyit. Ja jos olet vielä tässä, voit nyt pidellä sirpaleitasi hellästi kädessä. Ehkä huokaista syvään jonkun toisen sylissä. Viimein pehmentyä.

#SIELUNSOPUKOITA

Ole kärsivällinen.
Anna itsellesi aikaa.
Elämä on prosessi
ja kaikki tämä
kipeä sotku jotain
kaunista aikanaan.

#SIELUNSOPUKOITA

Aina minä palaan
uudelleen samaan
rantaan. Kysyn,
minne sinä kätket
kaiken sen valtavan
kivun. Ja meri vastaa:

” MINÄ VIRTAAN ,
MINÄ VIRTAAN ,
MINÄ VIRTAAN . ”

#SIELUNSOPUKOITA